

# **Ochrona strefowa orlika krzykliwego – potrzeby, rekomendacje i trudności z nią związane**

Paweł Mirski

Uniwersytet w Białymstoku, Wydział Biologii/Komitet Ochrony Orłów

Orlik krzykliwy jest rzadkim ptakiem drapieżnym, którego krajowa populacja może stanowić około 11,5 – 13,5% światowej populacji tego gatunku. Z tego powodu zapewnienie odpowiedniego stanu ochrony w Polsce ma znaczący wpływ na globalną sytuację orlika krzykliwego. W Polsce orlik krzykliwy objęty jest ochroną strefową. Rozmieszczenie gatunku, a co za tym idzie także stref ochrony, jest nierównomierne, co powoduje, że stosunkowo niewielki procent nadleśnictwa ma kluczowe znaczenie w zachowaniu gatunku. Zwłaszcza w tych nadleśnictwach, wypracowanie procedur monitoringu stref może mieć znaczenie zarówno dla ochrony tego gatunku, jak i funkcjonowania gospodarki leśnej. Wyszukiwanie gniazd i monitoring ich zasiedlenia jest dość trudny i może wymagać włączenia ornitologów. Gniazda orlika krzykliwego nie różnią się znacząco od innych gatunków średnich ptaków szponiastych. W dodatku, w znacznej części krajowego zasięgu, preferuje gniazdowanie na świerku, gdzie gniazda są trudniejsze do znalezienia. Może to rodzić niezamierzone konflikty między gospodarką leśną, a ochroną gatunku. Krajowa strategia ochrony orlika krzykliwego proponuje standardy postępowania w administrowaniu strefami ochrony tego gatunku, które powinny zminimalizować niedoskonałości ochrony strefowej.